

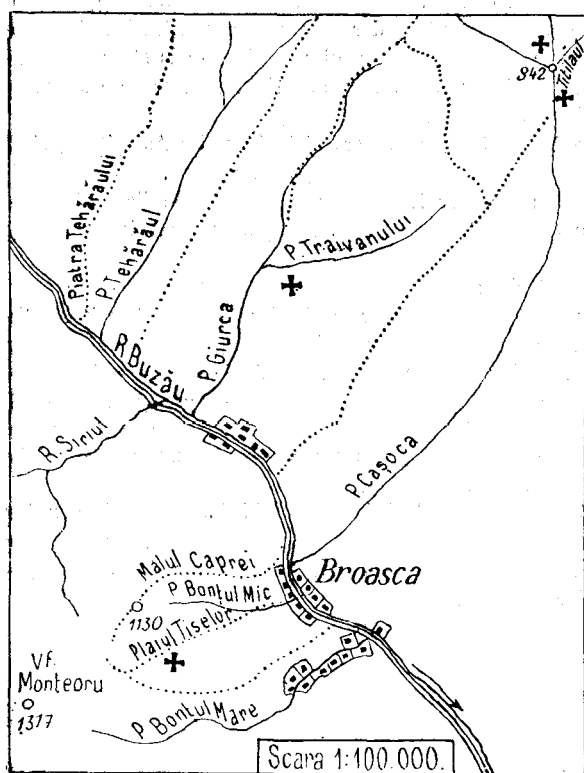
## TREI STAȚIUNI DE TAXUS BACCATA L. IN MUNȚII BUZĂULUI DREI STANDORTE VON EIBE (TAXUS BACCATA L.) IM BUZÄU-GEBIRGE

de Ing. AT. HARALAMB

În numărul precedent al acestor Anale, s'a semnalat existența unei stațiuni importante de *Taxus baccata* L. în regiunea dealurilor din jud.

Buzău. Prezența sa într'o regiune așa de joasă — spre limita inferioară a zonei fagului — apărea drept ceva neobișnuit, tisa fiind citată și socotită drept o specie aparținând zonei cu conifere<sup>1)</sup>.

Fiind o specie diseminată și sortită dispariției din cauza distrugerii ei de către toți cei ce o întâlnesc, socotesc că este potrivit să se semnaleze, cât nu este prea târziu, locurile unde se mai găsește. În cele de mai jos, voi indica trei noi stațiuni.



Situarea celor trei stațiuni semnalate (+)

<sup>1)</sup> S. Pașcovschi: Tisă și ienuper la Cislău (Buzău). Analele Institutului de cercetări și experimentație forestieră. Vol. II, 1935—936, pag. 127—131.

De data aceasta ele se află în partea muntoasă a județului Buzău, fiind situate la 7 și 11 km dela Nehoiși (locul de vărsare al Bâscei în Buzău) în sus pe valea Buzăului.

1. Prima se găsește pe dreapta râului Buzău în muntele Jariștea în basinul larg deschis spre N. Est-Est al pârâului Bonțul Mic, cunoscut și sub numele de Bonțul Sec. Accesul este ușor. Se



Cel mai gros exemplar de tisă din stațiunea Bonțul-Mic

pornește din centrul satului Broasca (425 m alt.) pendinte de comuna Siriu, dela km 79, urmând plaiul zis al tiselor care duc spre golul muntelui Monteoru. După ce se lasă în urmă și ultimele case situate pe părțile mai așezate ale acestui basin, precum și fânețele create aici în dauna pădurii, din care n'a mai rămas decât ceva mesteacăn menținut pentru a da frunzare în anii când se face puțin fân — pădurea

începe să stăpânească terenul constituit din gresie, îndată ce panta se mărește.

Pădurea în basinul Bonțului Mic este compusă, în cea mai mare parte, din fag; doar de pe la jumătatea coastei în sus, apare bradul. Spre creastă este și ceva molid, mult mai puțin însă decât bradul. Mesteacănul este nelipsit.

Nu mult după ce se pătrunde în pădure, la punctul numit Glodul, chiar lângă plai, aflăm stațiunea cu tise. Altimetrul marchează 870 m. Este punctul de unde fagul începe să se amestece cu bradul.

Ne găsim aici în prezența unei colonii. Pe o suprafață de circa 150 mp. — terenul având o pantă foarte mare — la adăpostul pădurii de brad și fag, găsim vreo 13 tufe mari de tisă. Nici una din ele nu este întreagă, căci au fost ciopărțite de oameni. Resturile, rămase netăiate, au însă grosimi excepționale, demne de remarcat.

Exemplarul cel mai gros, tăiat dela înălțimea de 2,50 m, are la sol o circumferință de 2 m. (A se vedea fotografia). Buturul acesta are crăci, de grosimea brațului, numai în partea din vale; cea din deal, lipsită de crăci, a intrat în putrefacție. Celelalte exemplare, încărcate de crăci multe, dar târtoare, au diametre care ajung până la 35 cm.

Muntele Jariștea este proprietate moșnenească.

Potrivit obiceiului din partea locului, porțiunea cu tise este păstrată — fiind socotită drept proprietate — de locuitorul Niță Posea din cătunul Muscelușa, pendinte de comuna Siriu.

2. A doua stațiune se găsește și mai sus pe valea Buzăului, în pădurea statului Giurca, care împreună cu o altă porțiune de pădure — azi proprietate particulară — constituie versantul stâng al pârâului Giurca, afluent de stânga al Buzăului, în care se varsă (ceva mai jos de vărsarea Siriului) pe la kilometrul 82,500. Expusă spre Nord, pădurea Giurca este constituită din fag cu brad și ceva molid.

Stațiunea de tisă se află la 750 m altitudine, pe malul stâng al apei Traivanului, afluent de stânga al Giurcei, la circa 500—600 m de confluența lui. Nu aflăm însă decât un singur exemplar. Fiind ciopărțit, prezintă doar 3 ramuri principale de 8 cm. diametru măsurat la sol. Două din ele sunt târtoare; cea de a treia crescută în sus, are 3 m. lungime. La cele târtoare se poate observa fenomenul de marcotare. Solul fresc, cu litieră abundentă, este provenit din gresie.

3. În sfârșit, a treia stațiune se găsește tot pe stânga râului Buzău, în cuprinsul basinului afluentului său Cașoca. Acest pârâu,

cu o lungime ce depășește 20 km, care împreună cu nenumăratele sale izvoare își trage apele abundente dintr'o regiune complet împădurită, se varsă în Buzău, în dreptul chilometrului 79,500 de pe șoseaua Buzău-Brașov.

Stațiunea de tisă se află pe proprietatea Maican, la 10 km în interiorul basinului, la confluența pârâiașului Titilău cu Cașoca, chiar în marginea apei. Am descoperit în total vreo 30 tufe, din care 5 pe dreapta Titilăului și 25 pe stânga. Toate sunt mici, nedepășind 3 m înălțime și 4—5 cm diametru la sol. Un singur exemplar, tăiat însă la 20 cm de la sol, are un diametru de 15 cm. Se spune că în acest punct a fost așa de multă tisă și de dimensiuni apreciabile, încât în anul când societatea forestieră de exploatare de la Nehoiu a pus în construcție calea ferată industrială pe această vale, lucrătorii își făceau cozi la unelte din tisă.

Altitudinea locului variază între 845 m pentru tufele din dreapta pârâului și 880 m pentru cea mai de sus tufă — găsită de mine — din stânga lui. Expoziția este sudică pentru cele din dreapta și nordică pentru cele din stânga. Subsolul este constituit din gresie.

Se găsește în plină regiune de brad și molid.